

ตรงแทนพูดและทำนงอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า ในการประชุมใหญ่นี้

จงเข้มแข็ง ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ อย่างซื่อสัตย์แม้ผู้คนรอบข้างไม่ได้ทำเช่นนั้น เลยก็ตาม ปกป้องความเชื่อของท่านด้วย มารยาทและการอุทิศตน แต่จงปกป้อง ประวัติศาสตร์อันยาวนานของเสียงที่ได้รับ การรุดลใจ รวมถึงเสียงที่ท่านจะได้ยินในการ ประชุมใหญ่นี้และเสียงที่ท่านฟังได้ยินด้วย ตนเองจากประธานโรมัส เอส. มอนสัน ล้วน แต่ชี้ทางท่านไปสู่วิถีแห่งความเป็นสานุศิษย์ ของชาวคริสต์ นี่คือนิยามค้ำค้ำและนี่คือทาง ค้ำค้ำที่ไม่ได้มีอิสระมากมายบางช่วง แต่เรา จะเดินทางอย่างตื่นเต้นและสำเร็จลุล่วงเมื่อ มี “ความแน่วแนในพระคริสต์... ความเจิด จ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรัก ต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง”¹⁹ เมื่อ ท่านดำเนินตามเส้นทางนั้นอย่างกล้าหาญ ท่านจะหลอหลอมศรัทธาที่ไม่สิ้นคลอน ท่าน จะพบความปลอดภัยจากลมชั่วร้ายที่พัดพา แม้ลูกศรในลมหมุน และจะสัมผัสถึงพลัง ความเข้มแข็งดุจศิลาจากพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา ซึ่ง หากท่านสร้างความเป็นสานุศิษย์ผู้ไม่ย่อท้อ ไว้บนนั้น ท่าน *จะตกไม่ได้*²⁰ ในพระนามอัน ศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เจกอบ 1:8
2. 1 นิโอฟ 19:9.
3. 1 โครินธ์ 12:31; อีเธอร์ 12:11.
4. ฮีบรู 11:32–38.
5. มัทธิว 23:37–38.
6. อพยพ 3:8.
7. ดู อพยพ 20:3–17.
8. 2 พงศาวดาร 18:7.
9. โมไซยาห์ 13:4.
10. อิสยาห์ 30:9–11.
11. ดู เฮนรี่ แฟร์ลี, {73} *The Seven Deadly Sins Today* {74} (1978), 15–16.
12. ดู มัทธิว 5:29–30.
13. มัทธิว 10:34.
14. มาระโก 5:17.
15. ดู มัทธิว 9:34.
16. ยอห์น 15:12.
17. ยอห์น 14:15.
18. มัทธิว 5:19; เน้นตัวเอน.
19. 2 นิโอฟ 31:20.
20. ดู ฮีลามัน 5:12.

โดย **เอ็ลเคอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์**
แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ

ภาระอันเปี่ยมด้วยปีติของการเป็นสานุศิษย์

การสนับสนุนผู้นำของเราเป็นสิทธิพิเศษสิ่งนี้มาพร้อมกับความรับผิดชอบส่วนตัวในการแบ่งเบาภาระของผู้นำและเป็นสานุศิษย์ของพระเจ้า

ในวันที่ 20 พฤษภาคมปีที่แล้ว ทอร์นาโดขนาดมหึมาทำลายซานเมืองโคคลาโฮมาซิตี ในใจกลางอเมริกา ทิ้งร่องรอยไว้กว้างกว่า 1.6 กิโลเมตรและยาว 27 กิโลเมตร พายุลูกนี้ ทอร์นาโดที่โถมตี สร้างความเสียหายใหญ่หลวง เปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์และชีวิตที่อยู่ในเส้นทางที่เคลื่อนผ่านหนึ่งสัปดาห์หลังจากพายุหิมาลูกนี้เข้าโจมตี ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ไปเยี่ยมพื้นที่ซึ่งบ้านและทรัพย์สินกระจัดกระจายไปตามละแวกบ้านที่เสียหายราบเรียบ

ก่อนข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าพูดกับศาสตราจารย์ผู้เป็นที่รัก ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ผู้ชื่นชอบในการทำกิจธุระของพระเจ้าด้วยความเคารพ ไม่แต่เฉพาะตำแหน่งของท่าน แต่ในคุณความดีของท่านด้วย ข้าพเจ้าถามว่า “ท่านต้องการให้ผมทำอะไร ท่านต้องการให้ผมพูดอะไร”

ท่านค่อยๆ จับมือข้าพเจ้า รวากับท่านจะทำการกับผู้ประสบภัยแต่ละคนและกับผู้ที่ให้ความช่วยเหลือจากการทำลายล้างเหมือนท่านอยู่ที่นั่นและพูดว่า

“อันดับแรก บอกว่าผมรักพวกเขา
“สอง บอกว่าผมสวดอ้อนวอนให้พวกเขา

“สาม ขอให้ขอบคุณผู้ที่มาให้ความช่วยเหลือ”

ในฐานะสมาชิกของฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ ข้าพเจ้ารู้สึกถึงน้ำหนักอยู่บนบ่าข้าพเจ้าจากพระวจนะของพระเจ้าที่มีต่อโมเสส

“จงรวบรวมพวกผู้ใหญ่ในอิสราเอลให้เราเจ็ดสิบคน เป็นคนที่เจ้ารู้ว่าเป็นผู้ใหญ่ของประชาชนและเป็นเจ้าหน้าที่ของข้าทั้งหลาย... ”

“เราจะลงมาสนทนากับเจ้าที่นั่น และเราจะเอาจากวิญญาณที่มีอยู่บนเจ้ามาใส่บนคนเหล่านั้นด้วย และให้เขาทั้งหลายแบกภาระของประชาชนเหล่านี้ร่วมกับเจ้า เพื่อเจ้าจะไม่ต้องแบกคนเดียว”¹

นี่คือถ้อยคำจากสมัยโบราณ กระนั้นวิถีของพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยน

ในศาสนจักรปัจจุบันนี้ พระเจ้าทรงเรียกสาวกเจ็ดสิบ 317 คน รับใช้ใน 8 โครัม เพื่อช่วยอัครสาวกสิบสองในการแบกรับภาระของฝ่ายประธานสูงสุด ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขต่อความรับผิดชอบอันล้ำลึกในจิตวิญญาณและเช่นเดียวกันกับพี่น้องชายของข้าพเจ้า อย่างไรก็ตาม พวกเราไม่ใช่คนกลุ่มเดียวที่ช่วย

ในงานอันรุ่งโรจน์นี้ ในฐานะที่เป็นสมาชิกของศาสนจักรทั่วโลก เราทุกคนมีโอกาสอันพิเศษในการเป็นพรให้ชีวิตผู้อื่น

ข้าพเจ้าเรียนรู้จากศาสตราจารย์ผู้เป็นที่รักของเราถึงสิ่งที่คุณโดนพายุเคลื่อนผ่านต้องการ—คือความรัก คำสวดอ้อนวอน และความสำนึกคุณสำหรับการร่วมมือร่วมใจช่วยเหลือ

บ่ายวันนี้เราแต่ละคนจะยกมือขวขึ้นและสนับสนุนฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมมัครสภาอภิบาลสองว่าเป็นศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้และผู้เปิดเผยของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย นี่ไม่ใช่ธรรมเนียมปฏิบัติที่ธรรมดา หรือไม่ใช่งานไว้วางใจให้กับผู้ที่ได้รับเรียกให้รับใช้ เป็นเจ้าหน้าที่สามารถสนับสนุนผู้นำของเราเป็นสิทธิพิเศษ สิ่งนี้มาพร้อมกับความรับผิดชอบส่วนตัวในการแบ่งเบาภาระของผู้นำและเป็นสานุศิษย์ของพระเจ้า พระเยซูคริสต์

ประธานมอนสันกล่าวว่า

“มีผู้ต้องการความเอาใจใส่ กำลังใจ ความช่วยเหลือ การปลอบโยน ความเมตตาจากเราอยู่รายรอบเรา—ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นสมาชิกในครอบครัว เพื่อนสนิทมิตรสหาย

หรือคนแปลกหน้า เราคือพระหัตถ์ของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก โดยมีพระบัญชาให้รับใช้และให้กำลังใจบุตรธิดาของเราองค์ พระองค์ทรงพึงพาเราทุกคน ...

“...ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่ง ที่เล็กน้อยที่สุด...ก็เหมือนทำกับเราด้วย’ [มัทธิว 25:40]”²

เราจะตอบสนองด้วยความรักเมื่อโอกาสมีอยู่ต่อหน้าเราให้เยี่ยม หรือโทรศัพท์ เขียนจดหมายสั้นๆ หรือใช้เวลาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของบางคนหรือไม่ หรือเราจะเป็นเหมือนชายหนุ่มผู้ที่พิสูจน์พระบัญญัติทั้งหมดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

“ข้าพเจ้ารักษาข้อเหล่านั้นทุกข้ออยู่แล้ว ข้าพเจ้ายังขาดอะไรอีกบ้าง?”

“พระเยซูตรัสกับเขาว่า ถ้าท่านต้องการจะเป็นคนดีพร้อม จงไปขายทรัพย์สิ่งของท่านที่มีอยู่แจกจ่ายให้คนยากจน แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ และจงตามเรา”³

ชายหนุ่มได้รับเรียกไปสู่การรับใช้อันยิ่งใหญ่กว่าให้อยู่เคียงข้างพระเจ้าให้ทำงานในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก แต่เขาได้หันเหออกไป “เพราะเขามีทรัพย์สินจำนวนมาก”⁴

ทรัพย์สินบนโลกของเราคืออะไร เราได้เห็นสิ่งที่ทอร์นาโดทำกับสิ่งเหล่านั้นภายในชั่วพริบตา เป็นสิ่งสำคัญที่เราแต่ละคนพยายามฝากทรัพย์สินทางวิญญาณของเราไว้ในสวรรค์—ใช้เวลา พรสวรรค์ และสิทธิ์เสรีรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

พระเยซูคริสต์ยังทรงเรียก “จงตามเรา”⁵ พระองค์ทรงดำเนินที่บ้านเกิดของพระองค์กับผู้ติดตามของพระองค์อย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย พระองค์ยังทรงดำเนินกับเรา ทรงยื่นข้างเราและทรงนำเรา เพื่อจะทำตามแบบอย่างอันดีพร้อมของพระองค์คือระลึกและให้เกียรติพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงแบกภาระทุกอย่างของเราผ่านการซัดใช้บังคับศีลสิทธิ์แห่งความรอดซึ่งเป็นภาระกระทำแห่งการรับใช้ที่สูงที่สุด สิ่งที่พระองค์ทรงขอจากเราคือให้เราสามารถและเต็มใจรับ “ภาระ” ของการเป็นสานุศิษย์อย่างจริงจัง

ขณะที่อยู่ในโอคโลโฮมา ข้าพเจ้ามีโอกาสพบกับสองสามครอบครัวที่สูญเสียจากทอร์นาโดที่รุนแรง ขณะข้าพเจ้าเยี่ยมครอบครัวชอร์เรลส์ ข้าพเจ้ารู้สึกสะเทือนใจอย่างยิ่งกับประสบการณ์ของทอรี ลูกสาวของพวกเขา ตอนนั้นเรียนอยู่ ป. 5 ที่โรงเรียนปฐมพลาซา

ทาวร์เนอร์ เธอกับคุณแม่อยู่กับเราในวันนี้ ทอริและเพื่อนของเธออีกไม่กี่คนเบียดกัน อยู่ในห้องน้ำเพื่อเป็นที่หลบภัยขณะที่ทอรินาโด พัดผ่านโรงเรียน ขอให้ฟังขณะที่ข้าพเจ้าอ่าน คำพูดของเธอเองถึงเรื่องราวในวันนั้น

“หนูได้ยินเสียงสิ่งของกระทบหลังคา หนู คิดว่าเป็นแค่ลูกเห็บตก เสียงดังขึ้นเรื่อยๆ หนู สวดอ้อนวอนให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงคุ้มครองเราให้เราปลอดภัย ทันใดนั้นเราได้ยิน เสียงดูดอากาศอย่างดังและหลังคาก็หายไป มีลมแรงและซากปรักหักพังปลิวอยู่รอบและ กระแทกทุกส่วนของร่างกาย ข้างนอกมีมืด และท้องฟ้าเหมือนกับมีสีดำ แต่ก็ไม่ได้—นั้น อยู่ข้างในทอรินาโด หนูหลับตาสวดอ้อนวอน หวังว่าจะให้จบเร็วๆ

“ทันใดทุกอย่างก็เงียบ

“เมื่อหนูลืมตา หนูเห็นป้าย ‘หยุด’ อยู่ตรง หน้าหนู เกือบถึงจุก”⁶

ทอริ คุณแม่ และพี่น้องอีกสามคน พร้อมกับเพื่อนๆ อีกหลายคนอยู่ในโรงเรียนกับเธอ พวกเขารอดอย่างปาฏิหาริย์จากทอรินาโด นั้น เพื่อร่วมโรงเรียนเจ็ดคนไม่รอด

สุดสัปดาห์นั้นฐานะบุโรหิตหลายคนให้พร สมาชิกผู้ที่ประสบภัยจากพายุ ข้าพเจ้ารู้สึก เป็นเกียรติที่ให้พรทอริ ขณะข้าพเจ้าวางมือ บนศีรษะของเธอ พระคัมภีร์ข้อโปรดเข้ามาใน ความคิดข้าพเจ้า “เราจะไปเบื้องหน้าเจ้า. เรา จะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า, และ พระวิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่า เทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้า ไว้.”⁷

ข้าพเจ้าแนะนำให้ทอริระลึกถึงวันที่ผู้รับใช้ ของพระเจ้าวางมือบนศีรษะเธอและประกาศ ว่าเทพปกป้องเธอในพายุ

โดยเอื้อมมือไปช่วยเหลือกันไม่ว่าอยู่ใน สถานการณ์ใดเป็นความรักอันเป็นนิรันดร์ นี่ คือการรับใช้ที่ข้าพเจ้าเห็นในโศกนาฏกรรมใน สัปดาห์นั้น

เรามักได้รับโอกาสที่จะช่วยเหลือผู้อื่นใน ยามทุกข์ยาก ในฐานะสมาชิกของศาสนจักร เราแต่ละคนมีความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ “แบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา”⁸

“โคกเศร้ากับคนที่โคกเศร้า”⁹ และเพื่อ “ยกมือ ที่อ่อนแรง, และให้กำลังเขาที่อ่อนล้า.”¹⁰

พี่น้องชายหญิง พระเจ้าทรงซาบซึ้งท่าน ทุกคนและแต่ละคนเพียงใด สำหรับวันเวลา และการทำการรับใช้ที่นับไม่ถ้วน ไม่ว่าจะ เป็นงานเล็กหรือใหญ่ก็ตาม ท่านให้ด้วยความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ทุกวัน

กษัตริย์เป็นจามินสอนในพระคัมภีร์มอรมอนว่า “เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า ของท่านนั่นเอง.”¹¹

การให้ความสำคัญต่อการรับใช้พี่น้องของ เราสามารถช่วยให้เราดำเนินการตัดสินใจ สำหรับเรื่องศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตประจำวันและ เตรียมเราให้มีความสำคัญและรักสิ่งๆ ที่พระเจ้า ทรงรัก เมื่อทำเช่นนั้น เราเป็นพยานจากชีวิต ของเราเองว่าเราคือสานุศิษย์ของพระองค์ เมื่อเราทำงานของพระองค์ เราารู้สึกว่าพระ- วิญญาณอยู่กับเรา ประจักษ์พยาน ศรัทธา ความวางใจ และความรักของเราเพิ่มขึ้น

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของข้าพเจ้า พระเยซู คริสต์ ทรงพระชนม์ และพระองค์ตรัสโดย ผ่านทางศาสดาพยากรณ์ ประธานโรมัส เอส. มอนสันผู้เป็นที่รักของเราในยุคสมัยของเรานี้ ขอให้เราพบปีที่มาจากการรับใช้อันศักดิ์- สิทธิ์ของการแบกรับภาระของกัน ไม่ว่าจะ เรียบง่ายและเบา นี่คือการสวดอ้อนวอนของ ข้าพเจ้าในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. กัณดารวิถี 11:16-17.
2. โรมัส เอส. มอนสัน “วันนี้ฉันจะทำอะไรให้ โครบ้าง” *เสียดิสนา*, พ. ย. 2009 หน้า 104, 106.
3. มัทธิว 19:20-21.
4. มัทธิว 19:22.
5. มัทธิว 19:21.
6. ประสพภรณ์ของวิกทอเรีย (ทอริ) ซอร์เรลส์, เล่าวันที่ 16 ม. ก. 2014.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88.
8. โมไซยาห์ 18:8.
9. โมไซยาห์ 18:9.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5.
11. โมไซยาห์ 2:17.

